

gen. E-handelsdirektivets artikel 9 har endvidere været inddraget i udvalgets arbejde.

Udvalget har i februar 2001 afgivet en delbetænkning om e-signatur og formkrav i lovgivningen. Udvalget har foretaget en nærmere gennemgang af lovgivningen inden for Justits-, Sundheds-, Indenrigs- og Erhvervsministeriets ressort, og har herudfra fundet det nødvendigt, at lovgivningen systematisk gennemgås for at finde frem til de bestemmelser, som udgør en hindring for en hensigtsmæssig IT-anvendelse. Denne gennemgang vil efter udvalgets opfattelse skulle foretages af de enkelte ministerier ved anvendelse af en model, hvorefter de enkelte regler som udgangspunkt ændres ved traditionelle ændringsforslag.

Da dette arbejde foregår i andet regi, indeholder lovforslaget i relation til artikel 9 ikke ændringsforslag, der fjerner hindringer i den gældende lovgivning for indgåelse af kontrakter ad elektronisk vej. For så vidt angår undtagelsesmulighederne, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, tilsigtes der ikke ændringer i den gældende retstilstand i det omfang, der er regler, der hindrer den elektroniske kontraktsindgåelse.

10. Oplysningspligt om tekniske forhold m.v.

Tjenesteyderne pålægges i direktivets artikel 10 som minimum inden ordreafgivelse at oplyse om de tekniske led i forbindelse med kontraktindgåelse, om kontrakten opbevares af tjenesteyder og adgangen til kontrakten, om tekniske midler til fejlsøgningsprocedure, og om de sprog kontrakten kan indgås på. Endvidere skal tjenesteyderne oplyse, hvilke relevante adfærdskodekser de er tilknyttet, samt hvordan tjenestemodtagerne kan gøre sig bekendt med disse. Denne oplysningspligt for tjenesteyder gælder dog ikke for kontrakter, der udelukkende indgås via elektronisk post, lignende individuel kommunikation eller hvis andet er bestemt i handelskøb. Endelig skal tjenestemodtagere altid have mulighed for at oplagre og gengive kontraktbetingelser m.v. Sidstnævnte bestemmelse gælder også for elektronisk post og kan ikke fraviges ved aftale i handelskøb.

Bestemmelserne indfører dels en oplysningspligt for tjenesteyderen om visse tekniske forhold og faktuelle oplysninger dels en pligt til at stille visse tekniske midler til rådighed. Artiklerne omhandler alene selve den teknik, som brugen af elektroniske medier muliggør ved tilblivelse af en kontrakt og fastlægger ikke, hvornår en kontrakt eller aftale civilretligt kan anses for at være indgået. Bestemmelserne er således aftalereftlige neutrale.

Bestemmelserne, der er minimumskrav, supplerer andre informationskrav, der er fastsat i lovgivningen,

herunder markedsføringslovens og forbrugeraftalelovens regler om erhvervsdrivendes oplysningspligt.

I overensstemmelse med direktivet indeholder lovforslaget derfor en række minimumsforpligtelser for tjenesteyderen forud for ordreindgåelse. Forslagets § 10 fastsætter, hvilke oplysninger en tjenesteyder skal stille til rådighed, inden tjenestemodtageren afgiver en ordre, og § 11 indeholder bestemmelser om, hvad tjenesteyderen teknisk skal stille til rådighed i forbindelse med tilblivelse af kontrakten. En tilsidesættelse af bestemmelserne medfører ikke aftalemæssig ugyldighed, ligesom det ikke griber ind i aftalelovens regelsæt.

Forslagets § 13 præciserer, at de foreslåede bestemmelser i visse situationer ikke finder anvendelse på kontrakter, der indgås udelukkende ved udveksling af elektronisk post eller lignende individuel kommunikation, ligesom de ikke kan fraviges til skade for forbrugerne. Reglerne vil som følge heraf ikke kunne fraviges ved forbrugeraftaler, jf. definitionen af forbrugere i forslagets § 2, medmindre kontrakten indgås ved udveksling af elektronisk post eller lignende individuel kommunikation.

Der henvises til bemærkningerne til §§ 10, 11 og 13.

11. Ordreafgivelse

Ifølge direktivets artikel 11 skal tjenesteyderen elektronisk uden unødigt forsinkelse bekræfte modtagelsen af en ordre. Ordre og ordrebekræftelse anses i direktivet for modtaget, når adressaterne har adgang til dem. Endelig kræver direktivet, at tjenesteyderne stiller hensigtsmæssige, effektive og tilgængelige tekniske midler til at finde og rette indtastningsfejl til rådighed for modtageren inden ordreafgivelse. Tjenesteyderens pligt til at bekræfte en ordre og til at stille tekniske midler til rådighed for tjenestemodtager finder ikke anvendelse på kontrakter, der indgås udelukkende ved udveksling af elektronisk post eller lignende individuel kommunikation, eller hvis andet er aftalt i handelskøb.

I overensstemmelse med ordlyden af direktivet foreslås indsat en bestemmelse i lovforslagets § 11 om pligten for tjenesteyder til at stille tekniske hjælpeværktøjer til rådighed for tjenestemodtager inden dennes ordreafgivelse. Endvidere foreslås en bestemmelse om ordrebekræftelse, og hvornår en sådan kan anses for modtaget, indført i forslagets § 12. Ligeledes angiver forslagets § 13, i hvilke situationer oplysningerne ikke skal gives eller stilles til rådighed.

Der henvises til bemærkningerne til §§ 11-13.